

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/251/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014200238
Dátum vydania rozhodnutia: 23.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1014200238.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: Z. B. T., N. X., XXX XX Bratislava, v zastúpení: Univ. prof. et doc. JUDr. Robert Vlček, PhD., MPH, advokát, Brnianska 19, 811 04 Bratislava, proti žalovanému v 1 rade: Obec Miloslavov, 900 42 Miloslavov, žalovanému v 2 rade: Okresný úrad Bratislava, Odbor výstavby a bytovej politiky, Lamačská cesta 8, 845 14 Bratislava, za účasti: 1/ D. K., R. XX, XXX XX C. 5, 2/ A. E., XXX XX Z. XXX, 3/ N. D., XXX XX Z. XXX, 4/ Z. U., XXX XX M. F. XX, 5/ A. R., E. 6, 821 XX C. 2, 6/ C. R., Z. XX, XXX XX C. XX, 7/ P. T. E., D. Z. XX, XXX XX C., 8/ D. E., D. Z. XX, XXX XX C. X., 9/ S. C., U. XX, XXX XX C. XXX, 10/ E. C., U. XX, XXX XX C. XXX, 11/ A. S., K. O. XXXX/XXX, XXX XX C. X., 12/ R. N., C. XX, XXX XX C. XXX, 13/ Z. N., C. XX, XXX XX C. XXX, 14/ V., XXX XX C., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného 1/ č. SÚ-1153/2012-2013/FL zo dňa 26.8.2013 a uloženie povinnosti konať žalovanému 2/, konajúc o odvolaní žalobkyne zo dňa 27.10.2015 a 19.11.2015 a o odvolaní pribratého účastníka v 14. rade zo dňa 19.11.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie účastníka v 14. rade odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/30/2014 -114 zo dňa 10.septembra 2015 odmieta.

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/30/2014 - 114 zo dňa 10.septembra 2015, v časti ktorou bol zamietnutý návrh voči žalovanému v druhom rade odmieta a vo zvyšnej časti uznesenie potvrdzuje.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Uznesením č. k. 1S/30/2014 - 114 zo dňa 10. septembra 2015 Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) zastavil konanie proti žalovanému v 1/ rade o návrhu na preskúmanie jeho rozhodnutia zo dňa, 26.8.2013 postupom v zmysle § 250d ods. 3 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) z dôvodu, že predmetné rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu nespĺňa kritériá ust. § 247 ods. 2 OSP a preto žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť

predmetom súdneho prieskumu. Návrh proti žalovanému 2/ kvalifikovaný podľa obsahu ako návrh na konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy v zmysle § 250t OSP zamietol, nakoľko žalovaný 2/ na základe podaného odvolania žalobkyne proti rozhodnutiu žalovaného 1/ preukázateľne konal, aj keď nie spôsobom, ktorý žalobkyňa považuje za zákonný. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) tak, že žiadnemu z účastníkov (vrátane účastníkov pribratých do konania súdom postupom v zmysle § 250 ods. 1 veta druhá OSP) nepriznal právo na ich náhradu.

II.

Napadnutým uznesením krajský súd rozhodoval o žalobe zo dňa 18.2.2014, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia č. SÚ-1153/2012-2013/FL zo dňa 26.8.2013, o umiestnení stavby „Technická infraštruktúra, lokalita RZ 19/III.etapa“, vydaného Obcou Z. ako stavebným úradom I. stupňa, alebo alternatívne, aby žalovaný v druhom rade vydal rozhodnutie o odvolaní žalobcu vo veci umiestnenia stavby „R. infraštruktúra, lokalita Q. XX/P.. etapa“.

Žalobné dôvody poukazovali na to, že prvostupňové rozhodnutie č. SÚ-1153/2012-2013/FL zo dňa 26.8.2013 žalobkyňa prevzala prostredníctvom Slovenskej pošty dňa 20.9.2013 (z dôvodu nezastihnutia jej bola zásielka uložená na pošte 3.9.2013), proti rozhodnutiu sa odvolala dňa 4.10.2013. Žalobkyňa namietala pochybenie, ak jej žalovaný 1/ nedoručil rozhodnutie na kontaktnú adresu C. XX, XXX XX C. aj napriek tomu, že o tejto skutočnosti bol žalobkyňou viac krát upovedomený, nakoľko sa žalobkyňa na trvalej adrese N. X, XXX XX C. nezdržiava, čo má za následok, že sa nemohla dozvedieť o oznámení o uložení zásielky na pošte zo dňa 3.9.2013. Po vecnej stránke Rozhodnutiu žalovaného 1/ vytýkala, že pri jeho vydávaní došlo k porušeniu ust. § 36 ods. 5 stavebného zákona, ako aj ust. § 123 Občianskeho zákonníka, nakoľko správny orgán neskúmal, či investori majú zabezpečený prístup na ich riešené územie, v dôsledku čoho bolo porušené ust. § 36 a § 137 stavebného zákona. Žalovaný 1/ sa vo svojom rozhodnutí nesprávne odvolával na § 38 stavebného zákona, keď konštatoval, že súhlas vlastníkov sa nevyžaduje, nakoľko sa nejedná o stavby, ktoré sú podľa platného územného plánu obce Z. verejnoprospešnými stavbami, čo sa nezakladá na pravde, nakoľko podľa § 108 ods. 2 písm. a) stavebného zákona vyvlastniť možno len vo verejnom záujme na verejnoprospešné stavby podľa schválenej územnoplánovacej dokumentácie. Územný plán obce Z. z roku 2009 vôbec nerieši stavby v lokalite RZ XX/III. etapa ani v textovej ani v grafickej časti ako verejnoprospešné stavby, pokiaľ nie sú tieto stavby taxatívne uvedené ako verejnoprospešné stavby v Územnom pláne obce Z., nie je možné na neaplikovať ust. § 38 stavebného zákona. Žalovaný 1/ zároveň nedodržiaval, resp. ignoroval metodické usmernenie zo dňa 09.09.2013 č. 23279/2013/C212-SCDPK/55930, čím porušil ust. § 37 ods. 4 stavebného zákona, keďže vydal územné rozhodnutie aj napriek tomu, že toto je v rozpore so záväznou časťou Územného plánu obce Z..

Alternatívne žiadala, aby súd zaviazal žalovaného v druhom rade vo veci vydať rozhodnutie podľa ust. § 59 správneho poriadku. Namietala, že napadnuté rozhodnutie nemohlo nadobudnúť právoplatnosť, ako jej bolo oznámené neformálnym listom žalovaného 2/ č. OU-BA-OVBP2/2013/00985/MRV zo dňa 1.12.2013, „Oznámenie o vybavení oneskoreného odvolania“, nakoľko sa za žiadnych okolností nemohla použiť fikcia doručenia v zmysle § 24 ods. 2 správneho poriadku, keďže neboli splnené zákonom stanovené podmienky.

Krajský súd mal k dispozícii vyjadrenie žalovaného 2/, ktorý v súvislosti so sporným doručovaním poukázal na to, že všetky písomnosti v danej veci boli stavebným úradom žalobkyňi doručované na adresu A. X., C., pričom si na tejto adrese žalobkyňa poštové zásielky aj preberala. Dôkazom je aj prevzatie zásielky dňa 16.04.2013 o začatí územného konania, ako aj doručovanie územného rozhodnutia zo dňa 26.08.2013 prevzaté žalobkyňou. Žalovaný v druhom rade preto nemal za potreby skúmať, prečo si žalobkyňa nechávala doručovať písomnosti v danej veci na kontaktnú adresu A. X., najmä preto, lebo aj jej odvolanie zo dňa 07.10.2013, ako aj doplnenie odvolania zo dňa 04.11.2013 uvádza jej odosielateľskú adresu A. X, C.. Zdôraznil, že žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 19.11.2013, kde reagovala na konštatovanie stavebného úradu, že jej odvolanie bolo doručené stavebnému úradu po zákonom stanovenej lehote, nespochybňovala doručenie územného rozhodnutia na jej kontaktnú adresu A. X, len tvrdila, že keďže územné rozhodnutie si prevzala dňa 20.09.2013, jej odvolanie bolo podané v

zákonnej lehote. Ani žalobkyňa, ani jej splnomocnený zástupca v konaní na Okresom úrade Bratislava neoznámili nové skutočnosti, ktoré teraz uvádzajú v žalobe, za ktoré je nutné považovať zmenu kontaktnej adresy. Zároveň namietol, že v zmysle ust. § 247 ods. 2 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť. V danom prípade nejde o druhostupňové rozhodnutie žalovaného, žalovaný vo veci nerozhodoval, vydal len "Oznámenie", ktorým oznámil žalobkyňi, že jej odvolanie voči prvostupňovému rozhodnutiu nebolo podané riadne a včas.

Pribratí účastníci správneho konania sa k podanej žalobe nevyjadrili.

III.

Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že v prejednávacom prípade žalobkyňa podala na súd žalobu na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa proti ktorému však bolo prípustné odvolanie, pričom žalobkyňa možnosť podať tento opravný prostriedok aj využila, nie však procesne správne, keďže svoje odvolanie podala na poštovú prepravu dňa 4.10.2013, pričom lehota na odvolanie žalobkyňi uplynula dňa 23.9.2013. Márnym uplynutím odvolacej lehoty sa napadnuté rozhodnutie stalo právoplatným, pričom oneskorene podané odvolanie už následne nemalo účinky včas podaného odvolania. Správna žaloba nesmerovala proti rozhodnutiu správneho orgánu druhého stupňa, ktoré nadobudlo právoplatnosť po vyčerpaní všetkých riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú. Z dôvodu, že žaloba bola podaná proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, teda proti rozhodnutiu Obce Z. č. SÚ-1153/2012-2013/FL zo dňa 26.8.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť bez vyčerpania riadnych opravných prostriedkov, preto podľa § 250d ods. 3 OSP konanie voči žalovanému v prvom rade zastavil.

Čo sa týka alternatívneho petitu žalobkyne voči žalovanému v druhom rade - Okresný úrad Bratislava, Odbor výstavby a bytovej politiky, pri ktorom žalobkyňa žiada, aby mu bola uložená povinnosť vo veci vydať rozhodnutie, tento návrh žalobkyne s poukazom na ust. § 41 ods. 2 OSP v spojení s ust. § 246c OSP vyhodnotil ako návrh žalobkyne na začatie konania proti nečinnosť druhostupňového správneho orgánu podľa ust. § 250t a nasl. OSP Dospel k záveru, že návrh voči žalovanému v druhom rade je potrebné v zmysle § 250t ods. 4 OSP zamietnuť, nakoľko z administratívneho spisu nesporne vyplýva, že žalovaný v druhom rade reagoval na podanie žalobkyne písomným podaním zo dňa 11.12.2013, tzv. "Oznámenie o vybavení oneskoreného odvolania", v ktorom konštatoval, že odvolanie žalobkyne v zastúpení jej právneho zástupcu bolo dané na poštovú prepravu dňa 04.10.2013, t. j. po uplynutí zákonnej pätnásť dňovej lehoty, ktorá márne uplynula dňom 23.09.2013, preto ho posúdil výlučne ako odvolanie oneskorené, ktorého vybavenie upravuje ust. § 60 správneho poriadku.

IV.

Proti tomuto uzneseniu, prevzatému právnym zástupcom žalobkyne dňa 4.11.2015 podala odvolanie žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu dňa 27.10.2015 (pred doručením písomného vyhotovenia rozhodnutia) aj dňa 19.11.2015 (v zákonom stanovenej lehote). V odvolaniach namietala vecnú nesprávnosť rozhodnutia krajského súdu s poukazom na nesprávne vyhodnotenie zistených skutočností týkajúcich sa vedenia predmetného správneho konania v súvislosti s nedoručovaním napadnutého rozhodnutia žalobkyňi na kontaktnú adresu C. XX, C.. Zároveň namietala pochybenie, ak napadnuté rozhodnutie krajského súdu nebolo doručované právnemu zástupcovi na adresu advokátskej kancelárie C. XX C.. Zhodne s obsahom žalobných dôvodov namietala pochybenie pri správoplatnení prvostupňového rozhodnutia v dôsledku tzv. fikcie doručenia, nezohľadnenie tejto skutočnosti pri rozhodovaní krajského súdu, nesprávne vyhodnotenie alternatívneho petitu krajským súdom, nakoľko je z neho zrejmé, že žalobkyňa nenamietala nečinnosť ale spochybňovala zákonnosť postupu žalovaného 2/, v dôsledku čoho došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom a nesprávnemu poučeniu. Zároveň zopakovala žalobné dôvody vo vzťahu k vecným pochybeniam prvostupňového orgánu týkajúcim sa porušení § 36, § 37 § 38 a § 137 stavebného zákona, § 123 Občianskeho zákonníka a už namietaného Metodického usmernenia. Rovnako namietala nesprávnosť poučenia uvedeného v rozhodnutí krajského súdu vo vzťahu k ust. § 250t ods. 7 OSP.

Proti uzneseniu krajského súdu podal odvolanie aj N., trvale bytom A. X, XXX XX C., v postavení účastníka konania príbratého postupom v zmysle § 250 ods. 1 veta druhá OSP. Rozhodnutie mu na uvedenú adresu trvalého bydliska bolo doručené dňa 13.10.2015, odvolanie podal dňa 19.11.2015. V rámci dôvodov odvolania zhodne s odvolaním podaným v mene žalobkyne namietal nedoručenie súdneho rozhodnutia na adresu advokátskej kancelárie, porušenie § 36 a § 137 stavebného zákona a vytkol krajskému súdu nerešpektovanie pravidiel logického myslenia, ktoré tradičná logika formuluje do logických zásad a absenciu hodnotenia dôkazov z hľadiska logického myslenia, dôsledkom čoho bolo odňatie práva na spravodlivé súdne konanie jeho klientke, zároveň poukázal na potrebu vyvarovať sa jednostrannosti v rozhodovaní súdu.

V.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnuté uznesenie a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

VI.

V prejednávanej veci prvostupňovým rozhodnutím č. SÚ-1153/2012-2013/FL zo dňa 26.8.2013 Obec Z. ako stavebný úrad rozhodla o umiestnení stavby „TG., lokalita RZ XX/III. etapa“ na pozemkoch parc. č. XXX/X, XXX/X, XXX/XX, XXX/XX, k. ú. Z., reg. „C“ KN, pre navrhovateľov: D. K., R. XX, XXX XX C., A. E., XXX XX Z. XXX, N. D., XXX XX Z. XXX a Z. U., XXX XX M. XX. Proti tomuto rozhodnutiu bolo prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Zásielka s predmetným rozhodnutím pre žalobkyňu bola, podľa doručenky nachádzajúcej sa v spise, uložená po neúspešnom prvom i druhom pokuse o doručenie poštovým doručovateľom na pošte dňa 3.9.2013. Žalobkyňa si zásielku prevzala dňa 20.9.2013. Podaním podaným na pošte dňa 4.10.2013 sa žalobkyňa proti prvostupňovému rozhodnutiu zo dňa 26.8.2013 odvolala. Z oznámenia o vybavení oneskoreného odvolania zo dňa 11.12.2013 vydaného Okresným úradom Bratislava ako odvolacím orgánom vyplýva, že aplikujúc § 24 ods. 2 správneho poriadku za deň doručenia zásielky považoval tretí deň od uloženia zásielky, v danom prípade 6.9.2013, a to aj v prípade, keď sa adresát o uložení nedozvedel. Lehota na podanie odvolania teda uplynula dňa 23.9.2013 a rozhodnutie sa stalo právoplatným a vykonateľným dňa

24.9.2013. Odvolanie žalobkyne podané na poštu 4.10.2013 a jeho doplnenie dňa 30.10.2013 považoval druhostupňový správny orgán za oneskorené a nakoľko bolo podané po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, nevysporiadať sa vecne s odvolacími dôvodmi iba skonštatoval, že námietky uvedené v odvolaní nie sú dôvodom na povolenie obnovy konania ani na preskúmanie rozhodnutia v konaní mimo odvolacieho konania a tým zásahu do právoplatne založených právnych vzťahov, na ktoré musí úrad prihliadať, preto rozhodnutie ponechal v platnosti.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 103 OSP kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 41 ods. 2 OSP každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Podľa § 247 ods. 2 OSP, pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní, je predpokladom postupu podľa tejto hlavy (druhá hlava piatej časti), aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa naň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 247 ods. 3 OSP, predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa § 250 ods. 4 OSP, pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Podľa § 250b ods. 1 OSP, žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 59 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. správneho poriadku, odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

Podľa § 60 zák. č. 71/1967 Zb. správneho poriadku, odvolací orgán je povinný preskúmať i oneskorené odvolanie z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

VII.

Najvyššiemu súdu boli predložené na odvolacie konanie dve odvolania proti rovnakému uzneseniu krajského súdu podané žalobkyňou zastúpenou právnym zástupcom a jedno odvolanie podané účastníkom v 14. rade, ktorý ako advokát v konaní zároveň zastupoval žalobkyňu.

Pokiaľ ide o odvolanie podané účastníkom v 14. rade, vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie krajského súdu obsahujúce správne poučenie o možnosti podať odvolanie mu na ním uvedenú doručovaciu adresu bolo doručené dňa 13.10.2015, zákonná 15 dňová lehota začala plynúť 14.10.2015 a odvolanie bolo podané až dňa 19.11.2015, najvyšší súd považoval za preukázaný dôvod na jeho odmietnutie postupom v zmysle §246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. a) OSP ako oneskorene podané.

Pokiaľ sa týka odvolaní podaných právny zástupcom v mene žalobkyne, dospel odvolací súd k záveru, že v nich nie je uvedená žiadna argumentácia, ktorá by bola spôsobilá relevantne spochybníť správnosť postupov a záverov, na ktorých krajský súd založil svoje rozhodnutie vo veci.

V prvom rade treba zdôrazniť, že podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala preskúmania rozhodnutia a postupu orgánov verejnej správy, obecného úradu Z. ako prvostupňového stavebného úradu v konaní v ktorom bolo vydané rozhodnutie o umiestnení stavby „R. infraštruktúra, lokalita RZ XX/III. etapa“, nakoľko nesúhlasila s postupom odvolacieho orgánu, ako reakcie na ňou podané odvolanie, výsledkom ktorého bol neformálny list, č. OU-BA-X zo dňa 1.12.2013, „Oznámenie o vybavení oneskoreného odvolania „, obsahujúci oznámenie, že vzhľadom na podanie odvolanie po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, (po nadobudnutí právoplatnosti prvostupňového rozhodnutia), bolo oneskorene podané odvolanie posudzované výlučne v zmysle § 60 správneho poriadku, pričom odvolací orgán dospel k záveru, že námietky uvedené v odvolaní nie sú dôvodom na povolenie obnovy konania, ani na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

Žalobný petit bol formulovaný dostatočne zrozumiteľne a jednoznačne nasledovným spôsobom: Krajský súd v Bratislave týmto rozhodnutie o umiestnení stavby: „R. infraštruktúra, lokalita Q. XX/III. etapa“, č. r.: Č.j.SÚ-1153/2012-2013/FL vydané Obecným úradom Obce Z. dňa 26.8.2013 zrušuje v celom rozsahu alebo alternatívne týmto zaväzuje Okresný úrad Bratislava, oddelenie výstavby a bytovej politiky vydať rozhodnutie vo veci „TG., lokalita B. etapa“ OU-BA-OVBP2-2013/00985/MVR v zmysle ustanovenia § 59 správneho poriadku.

Pri preskúmaní rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy je súd povinný rešpektovať striktnú procesnú úpravu konania o súdnom prieskume, s dôrazom na viazanosť rozsahom žalobných dôvodov uvedených vo včas podanej žalobe ako aj viazanosť žalobným petitom. Táto prísnosť zákona je vyvážená požiadavkou povinného právneho zastúpenia účastníka, ktorý sa domáha ochrany svojich práv, ktorých ohrozenie alebo poškodenie v konaní pred správnymi orgánmi tvrdí.

Krajský súd preto postupoval správne, keď pred meritórnym prejednaním veci v prvom rade skúmal základné procesné podmienky vedenia konania (§ 246c) ods. 1 veta prvá OSP v spojení s ust. 103 OSP).

Pokiaľ ide o skutočnosť, že žalobkyňa sa domáhala preskúmania a zrušenia prvostupňového orgánu (pričom je nepochybné, že vo veci bolo podané odvolanie, ktorým sa zaoberal odvolací orgán) takýto postup je evidentne v rozpore s požiadavkou na označenie žalovaného v zmysle ust. § 250 ods. 4 OSP. Domáhanie sa prieskumu a zrušenia takéhoto prvostupňového rozhodnutia postupom v zmysle druhej hlavy piatej časti OSP nemá oporu ani v právnej úprave a je v rozpore s dlhodobo ustálenou judikatúrou, v zmysle ktorej sa postupom v zmysle § 247 a nasl. preskúmava aj neformálny list, pokiaľ jeho obsahom bolo oznámenie skutočností vo vzťahu k posúdeniu včasnosti odvolania, nakoľko tento záver môže mať zásadný vplyv na rozsah práv účastníkov správneho konania. Pri posudzovaní otázky, či takýto list predstavuje „rozhodnutie“ na účely súdneho prieskumu treba zohľadniť skutočnosť, že ani OSP ale ani zákon o správnom konaní neobsahuje legálnu definíciu rozhodnutia. Správny poriadok uvádza iba základné vlastnosti, ktoré musí správne rozhodnutie obsahovať. Z hľadiska jeho právnej povahy ide o individuálny správny akt, ktorým sa predpísaným procesným postupom autoritatívne zasahuje do právnej situácie konkrétnych fyzických osôb alebo právnických osôb.

Štandardne súde v rámci konania podľa druhej hlavy piatej časti preskúvajú aj takéto neformálne listy aj z hľadiska ich opodstatnenosti a správnosti záverov o spornej včasnosti podania odvolania (napr. rozhodnutie NS SR 4Sžo/11/2016) zo dňa 7.3.2017, navyše problematika povahy neformálneho oznámenia správneho orgánu bola riešená aj judikatúrou Ústavného súdu SR (napr. nález III. ÚS 91/2016 zo dňa 17.5.2016).

Vzhľadom na skutočnosť, že v konaní bolo podané odvolanie o ktorom konal odvolací orgán, a podanie samotnej žaloby (z čoho vyplýva nespochybňovaná vedomosť o obsahu rozhodnutia odvolacieho orgánu), nebol dôvodný ani všeobecne zmieňovaný poukaz na žiadosť o ochranu postupom v zmysle § 250b OSP, žalobkyňa nebola opomenutou účastníčkou a nemala dôvod žiadať o doručenie prvostupňového ani druhostupňového rozhodnutia.

Z tohto hľadiska je zrejmé, že krajský súd o návrhu na zrušenie prvostupňového rozhodnutia rozhodol správne, keď aplikoval ust. § 250d ods. 3 OSP, a konanie o návrhu na preskúmanie prvostupňového rozhodnutia zastavil, nakoľko sa jedná o rozhodnutie ktoré samotné, ako nespĺňajúceho kritériá § 247 ods. 2 OSP, nemôže byť predmetom súdneho prieskumu.

Čo sa týka alternatívneho návrhu na konanie proti žalovanému 2/, ktorý je druhostupňovým odvolacím orgánom, t. j. správnym orgánom rozhodujúcim v poslednom stupni, tu treba znovu zdôrazniť viazanosť súdu rozsahom žalobných dôvodov a žalobným petítom ako aj skutočnosť, že žalobkyňa sa nedomáhala (na základe vecných námietok) zrušenia jeho rozhodnutia o odvolaní, vydaného formou „Oznámenia o vybavení oneskoreného odvolania“. Z obsahu ust. § 247 ods. 2 a 3 OSP, vymedzujúcich spôsobilý predmet súdneho prieskumu (rozhodnutie ktoré nadobudlo právoplatnosť po vyčerpaní opravných prostriedkov) logicky vyplýva, že v jednom správnom konaní, výsledkom ktorého bolo vrchnostenské rozhodnutie (o povolení umiestnenia stavby) neprichádza do úvahy alternatívny petít, pretože žalobca sa mal a mohol domáhať len zrušenia druhostupňového rozhodnutia. Samozrejme zákon nevyučuje aj domáhanie sa a dosiahnutie zrušenia rozhodnutia prvého stupňa (§250j ods. 2 a ods. 3 OSP), to je však fakultatívna možnosť, podmienená domáhaním sa prieskumu druhostupňového rozhodnutia.

Za danej situácie preto krajský návrh podaný právnym zástupcom, ktorým sa domáhal, aby súd alternatívne uložil žalovanému 2/ v pozícii odvolacieho orgánu „vydať rozhodnutia vo veci „R.a, lokalita Q.I. etapa“ OU-BA-OVBP2-2013/00985//MRV v zmysle ustanovenia § 59 správneho poriadku“, posudzoval v súlade s právnou úpravou dostupných inštitútov súdneho prieskumu rozhodnutí orgánov verejnej správy ako návrh na konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy v zmysle § 250t OSP a návrh ako nedôvodný zamietol.

Vzhľadom na jednoznačnosť formulácie druhej časti žalobného petitu najvyšší súd nepovažoval za dôvodnú námietku, že žalobkyňa sa nedomáhala svojou žalobou proti žalovanému 2/ vedenia konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy, ale žiadala, aby súd riadne preskúmal postup druhostupňového orgánu verejnej správy ktorý nesprávne ustálil právny záver o podaní odvolania po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia a z toho dôvodu sa nezaoberal vecnými námietkami spochybňujúcim správnosť záverov prvostupňového orgánu o splnení podmienok na vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby.

Najvyšší súd nepovažoval za dôvodnú odvolaciu námietku, že uvedeným postupom krajského súdu došlo k odňatiu práva žalobkyni na prístup k súdu. Občiansky súdny poriadok ústavne konformným spôsobom, úpravou súdneho prieskumu rozhodnutí v správnom súdnictve, garantuje účastníkovi správneho konania možnosť domáhať sa po splnení zákonných podmienok ochrany svojich práv zákonom predpísaným spôsobom. Súčasťou tejto úpravy je už zmieňovaný princíp formálnej prítomnosti súdneho konania so všetkými dôsledkami nevyužitia zákonom predvídaných postupov a prostriedkov.

Krajský súd pri svojom rozhodovaní postupoval v súlade s platnou právnou úpravou a ustálenou judikatúrou súdneho prieskumu rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy a na základe zákonne aj ústavne konformného postupu prijal rozhodnutie vo vzťahu k obom požiadavkám obsiahnutým v

žalobnom petite, tak že konanie o návrhu proti žalovanému 1/ zastavil a konanie o návrhu proti žalovanému 2/ spĺňajúcemu kritériá návrhu na konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy ako nedôvodný zamietol, pričom žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

VIII.

Od odlišnej procesnej úpravy každom z dvoch druhov návrhov sa odvíjala aj možnosť podania opravných prostriedkov a následný procesný postup najvyššieho súdu pri rozhodnutí o odvolaní žalobkyne.

Proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy nie je zo zákona (§ 250t ods. 4 OSP) prípustné odvolanie, o čom bola účastníčka správne poučená krajským súdom. Vzhľadom na podanie odvolania aj voči tejto časti uznesenia, postupoval najvyšší súd v zmysle ust. § 246c ods. 1 veta druhá OSP v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c) OSP tak, že odvolanie odmietol.

Proti zvyšným rozhodnutiam, o zastavení konania v časti žaloby proti žalovanému 1/ a o súvisiacich trovách konania je odvolanie prípustné. Pokiaľ sa týka zastavenia konania proti žalovanému 1/, ktoré najvyšší súd vyhodnotil ako vecne správne, bol preukázaný zákonný dôvod na jeho potvrdenie (§ 219 ods. 1 OSP), rovnako ako v prípade rozhodnutia o nepriznaní nároku na náhradu trov konania o ktorých bolo rozhodnuté postupom v zmysle ust. § 246c ods. 1 veta druhá OSP v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. c) OSP.

Len pre úplnosť najvyšší súd uvádza, že nepovažoval za relevantné poukazy právneho zástupcu žalobkyne v odvolaní podanom v jej mene, na tvrdené porušenie jeho práv v postavení príbratého účastníka konania v 14 rade, nakoľko v odvolacom konaní vedenom v rozsahu odvolacích dôvodov týkajúcich sa žalobkyne nebol dôvod riešiť ochranu práv iných osôb. Pokiaľ právny zástupca podávajúci odvolanie v mene žalobkyne argumentoval, že došlo k závažnému pochybeniu zo strany krajského súdu tým, že uznesenie krajského súdu mu nebolo doručené na adresu advokátskej kancelárie, najvyšší súd to nepovažuje za preukázané. Súčasťou súdneho spisu je doručka, pripojená k prvopisu uznesenia krajského súdu, potvrdzujúca prevzatie zásielky obsahujúcej uznesenie krajského súdu adresované „Univ. prof. et doc. JUDr. Robert Vlček, PhD., MPH, Brnianska 19, 811 04 Bratislava“ čo je sídlo advokátskej kancelárie právneho zástupcu žalobkyne a zároveň zásielka obsahujúca to isté rozhodnutie na adresu „A, A.“, čo je kontaktná adresa právneho zástupcu žalobkyne, ktorý v konaní zároveň vystupuje ako príbratý účastník v 14 rade. Aj keď v adrese zásielky doručovanej na adresu Brnianska 19, Bratislava absentuje uvedenie inštitúcie „Advokátska kancelária“ je z obsahu spisu zrejmé, že advokátska kancelária ju prevzala, na základe prevzatia zásielky bol včas vykonaný úkon v záujme žalobkyne - podanie odvolania, z toho dôvodu takáto písárska chyba neprivedila žiadnu ujmu vo vzťahu k účastníkovi konania a nemožno preto vypravenie zásielky s takto uvedenou adresou považovať za vážne pochybenie krajského súdu majúce vplyv na zákonnosť ňou doručovaného rozhodnutia.

IX.

Keďže podľa názoru najvyššieho súdu krajský súd o otázkach, ktoré boli dôvodom podaného odvolania, nerozhodol svojoľne a nezákonne a keďže najvyšší súd nezistil dôvod na zmenenie alebo zrušenie napadnutého rozsudku, považujúc jeho odôvodnenie za logické, jasné a zrozumiteľné a nezistil v tomto rozhodnutí žiaden rozpor so zákonom, odvolanie príbratého účastníka v 14. rade a odvolanie žalobkyne proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na konanie proti nečinnosti odmietol, v prevyšujúcej časti uznesenie krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O nepriznaní náhrady trov odvolacieho konania účastníkom rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s ust. § 250k ods. 1 OSP z dôvodu, že procesne neúspešnej žalobkyne náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, žalovaným ani príbratým účastníkom konania náhrada trov konania neprináleží zo zákona.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9

veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.